
[2021-95-RE](#)

Causa 2021-95-RE

(Dos Santos Carvalho c/ CASS)

Número de registre 588-2021. Recurs d'empara

Aute del 17 de gener del 2022

BOPA núm. 11, del 26 de gener del 2022

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 23 de novembre del 2021, per la representació processal del Sr. Ronaldo Augusto Dos Santos Carvalho, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 29 d'octubre del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que faci imposició de les costes processals causades a la part recorreguda, incloent-hi els honoraris d'advocat;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. La CASS va atribuir al Sr. Ronaldo Augusto Dos Santos Carvalho una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna del grup 1 a partir del 20 d'octubre del 2016.

1.2. El 14 de novembre del 2018, el Sr. Ronaldo Augusto Dos Santos Carvalho va presentar una sol·licitud de revisió de prestació d'invalidesa davant la CASS per tal com considerava que el seu estat de salut havia empitjorat.

1.3. Després de la realització de dues revisions mèdiques i d'escoltar la Comissió de Valoració Mèdica, el 12 de març del 2019, la CASS va considerar que l'estat de salut del Sr. Ronaldo Augusto Dos Santos Carvalho havia millorat i va acordar la suspensió de la pensió d'invalidesa esmentada amb efectes des del 28 de febrer del 2019.

1.4. El 29 de març del 2019, el Sr. Ronaldo Augusto Dos Santos Carvalho va formular un recurs administratiu contra aquesta decisió, en què sol·licitava de manera expressa que un facultatiu mèdic sense cap vinculació amb les parts realitzés un informe mèdic.

1.5. Disposant dels resultats de l'informe mèdic esmentat, així com d'un estudi biomecànic efectuat en un centre especialitzat de Barcelona, al qual el Sr. Ronaldo Augusto Dos Santos Carvalho es va sotmetre, el 27 de juny del 2019, la CASS va confirmar la seva decisió de suspendre la pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna del grup 1 amb efectes des del 28 de febrer del 2019.

1.6. Exhaustida la via administrativa, el 29 de març del 2021, la Batllia, mitjançant sentència, va estimar molt parcialment la demanda del Sr. Ronaldo Augusto Dos Santos Carvalho en el sentit de considerar que la resolució de la CASS impugnada no podia produir efectes en una data anterior al seu pronunciament i, per tant, va declarar que la suspensió del pagament de la pensió de referència havia d'efectuar-se a partir de la notificació de la decisió esmentada, és a dir, a partir del 19 de març del 2019.

1.7. La representació processal del Sr. Ronaldo Augusto Dos Santos Carvalho va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència, i, el 29 d'octubre del 2021, la Sala Administrativa va dictar una sentència en què desestimava aquest recurs d'apel·lació i confirmava la resolució de la primera instància en els seus propis termes.

1.8. El 23 de novembre del 2021, la representació processal del Sr. Ronaldo Augusto Dos Santos Carvalho va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 29 d'octubre del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- L'argument principal del recurrent se centra en la seva situació mèdica; d'acord amb els diversos peritatges mèdics, tant la d'un facultatiu independent, com la del metge de l'Àrea de Medicina Legal i Forense, ell té una invalidesa que li provoca una reducció de la capacitat de guany d'almenys el 60%, la qual li permetria el manteniment de la pensió atorgada. No obstant això, la CASS es fonamenta en un informe emès per l'institut Invalcor per considerar que el seu estat de salut havia millorat.

- El recurrent impugna la pertinència d'aquest darrer informe, posant en relleu que el perit judicial després de valorar l'informe esmentat, va concloure que la seva IPP total definitiva seria del 64,1725%.

- Destaca que la Sala Administrativa ha tingut en compte un nou fonament per contrarestar els informes mèdics: l'índex de Schöber.

- Segons aquest índex, el seu IPP seria de 59,1%, cosa que justificaria, segons el parer de la CASS, la suspensió de la seva pensió d'invalidesa.

- Ara bé, el recurrent al·lega que aquest element no va ser invocat per la CASS en primera instància, només va tenir la possibilitat d'impugnar la seva pertinència o de demanar un altre peritatge sobre aquest punt en apel·lació.

- Per consegüent, el recurrent demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que faci imposició de les costes processals causades a la part recorreguda, incloent-hi els honoraris d'advocat.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- En primer lloc, la Sala Administrativa recorda el règim jurídic de la invalidesa contingut en els articles 166 a 169 de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

- Seguidament, reconeix que l'informe del facultatiu independent fixa l'IPP del recurrent en un 61,175% i que l'informe del perit judicial, l'estableix en un 64,1725%.

- Tanmateix, la Sala Administrativa considera que el Tribunal de Batlles va validar la suspensió de la pensió d'invalidesa del recurrent per tal com del càlcul del barem de l'UCNSS, de l'índex de Schöber i de la regla de Balthazard se'n desprenia que l'IPP final del recurrent era de 59,1%.

- La Sala Administrativa posa en relleu que el Tribunal de Batlles va aplicar la jurisprudència administrativa respecte del còmput esmentat, definit en particular en les sentències 76-2012, 83-2012 i 37-2013, entre d'altres.

- Per tant, considera que l'anàlisi de l'índex de Schöber no és una nova pretensió efectuada per la CASS en apel·lació, sinó la valoració de les proves aportades en els informes mèdics en virtut de la jurisprudència administrativa.

- Així doncs, la Sala Administrativa confirma la resolució dictada per la primera instància en els seus propis termes.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem.

3.2. Quan un recurrent al·lega la vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret (article 10.1 de la Constitució), l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd.

3.3. Quan entren en joc drets substancials, el control d'aquest Tribunal en el marc del recurs d'empara consisteix a determinar si els recurrents han estat privats o no d'una protecció efectiva, és

---

a dir, si han estat situats o no en una indefensió material (veg. per ex. el punt 3.3 de l'auto del 22 de desembre del 2017, recaigut en la causa 2017-33-RE, o el punt 3.1 de la sentència del 19 de febrer del 2018, recaiguda en la causa 2017-53-RE).

3.4. En aquesta causa la qüestió constitucional que aquest Tribunal ha de resoldre és la de saber si la Sala Administrativa ha vulnerat els drets a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, pel fet de confirmar la resolució del Tribunal de Batlles que declarava que la suspensió de la pensió d'invalidesa del recurrent era conforme a dret, tot i modificar la data de la seva efectivitat.

3.5. La sentència de la Sala Administrativa admet que els informes mèdics respectius del facultatiu independent i del perit judicial estableixen que la IPP del recurrent és superior al 60%.

3.6. També destaca que el 60% és el percentatge que dona dret a una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna del grup 1.

3.7. Les resolucions judicials impugnades estableixen que la IPP del recurrent és inferior al 60% d'acord amb, entre d'altres, l'índex de Schöber, un dels elements que els tribunals ordinaris empen per valorar els informes mèdics relatius a la invalidesa d'una persona.

3.8. Ara bé, si és cert que els peritatges mèdics són evidentment dades que contribueixen a conèixer el fons d'un assumpte, les seves conclusions no poden determinar el sentit de la decisió de justícia sota pena de privar els jutges de la seva potestat de decisió.

3.9. En aquest cas, l'apreciació efectuada pel Tribunal de Batlles respecte dels informes mèdics continguts en les actuacions després de valorar l'índex de Schöber, no és nova, ja que es fonamenta en una jurisprudència constant de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

3.10. A més, aquesta jurisprudència era coneguda per la representació processal del recurrent, ja que reconeix que la Sala Administrativa ha aplicat la seva "*doctrina jurisprudencial*" definida en les sentències citades, cosa que, evidentment, aquesta representació processal lamenta i condemna.

3.11. Per tant, no es pot considerar que aquesta "*doctrina jurisprudencial*" sigui un argument introduït en fase de conclusions i que hagi causat indefensió pel fet de privar la part recurrent d'al·legar en contra.

3.12. Aquesta "*doctrina jurisprudencial*" no és ni una prova, ni un argument, sinó la interpretació efectuada per la Sala Administrativa respecte de l'article 168 de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social, el qual permet determinar el grau d'invalidesa d'una persona, i que es troba continguda en la seva sentència 87-2017 del 13 d'octubre del 2017.

3.13. La interpretació de les lleis correspon als jutges ordinaris i només pot ser impugnada en el marc d'un recurs d'empara si aquesta és irraonable o il·lògica, i aquest no és el cas en el recurs que ara ens ocupa.

3.14. Per tots aquests motius, aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2021-95-RE interposat per la representació processal del Sr. Ronaldo Augusto Dos Santos Carvalho contra la sentència del 29 d'octubre del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de gener del 2022.

Josep-D. Guàrdia Canela   Jean-Yves Caullet
President   Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy   Dominique Rousseau
Magistrat   Magistrat